

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1416/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Страхиње Димушевски и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Димушевски - адвоката Славка Жива, браниоца окривљеног Синише Димушевски - адвоката Тихомира Димковића и браниоца окривљеног АА - адвоката Нинослава Комлушки, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Димушевски - адвоката Славка Жива и браниоца окривљеног Синише Димушевски - адвоката Тихомира Димковића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Нинослава Комлушки, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године оглашени су кривим и то окривљени Страхиња Димушевски и Синиша Димушевски због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, а окривљени АА због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ, па су окривљенима Страхињи Димушевски и Синиши Димушевски за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана

246. став 1. КЗ казне затвора у трајању од по 3 године, а за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ казне затвора у трајању од по 3 месеца и затим су осуђени на јединствене казне затвора у трајању од по 3 (три) године и 2 (два) месеца у које им се урачунава време проведено у притвору од 03.12.2017. године до 28.12.2017. године, док је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује и то у ... у улици ..., без примене електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом од окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски је одузето 42,48 грама амфетамина, 19,35 грама канабиса, 219,63 грама креатина и 87 таблета лека „Бенсендин“ од 10 милиграма, упакованих у шест блистера, а који ће се након правноснажности пресуде уништити. Од окривљеног АА је одузето 77 комада пиштољске муниције калибра 9 мм и 16 комада пиштољске муниције калибра 7,62 мм. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, а на начин како је то ближе означено у изреци пресуде.

Окривљени Страхиња Димушевски и Синиша Димушевски су на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и бранилаца окривљених Страхиње Димушевски, Синише Димушевски и АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Страхиње Димушевски - адвокат Славко Жива, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези чланова 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године;

- бранилац окривљеног Синише Димушевски - адвокат Тихомир Димковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези чланова 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да у целини укине пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године

и предмет врати првостепеном суду на поновно одличивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, као и да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године;

- бранилац окривљеног АА - адвокат Нинослав Комлушки, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело које му се ставља на терет или да на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине наведене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да у складу са чланом 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗК.25/19 од 19.03.2020. године.

Врховни касациони суд је, након испитивања поднетих захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу одредби члана 487. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима бранилаца окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски су неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неблаговремен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски у поднетим захтевима истичу да се правноснажна осуђујућа пресуда искључиво заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на криминалистичко-техничкој документацији сачињеној од стране криминалистичког техничара МУП-а РС ПУ Зрењанин, а која садржи фотографије садржине комуникација - текстуалних порука из мобилних телефона окривљених са другим лицима, а коју је као незаконито прибављен доказ сходно одредбама чланова 16. став 1. и 84. ЗКП требало издвојити из списка предмета. Као разлог незаконитости овог доказа браниоци наводе да је полицијски службеник, који није стручно лице, вршио претресање мобилних телефона окривљених који спадају у уређаје за аутоматску обраду података и то без наредбе суда о претресању, а што је противно одредби члана 152. став 3. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног Синише Димушевски у прилог незаконитости овог доказа наводи и да се по његовом мишљењу у конкретном случају не ради о увиђају на покретним стварима

у смислу члана 135. став 1. ЗКП о коме се сачињава записник, а из разлога јер полицијски службеник није само вршио визуелно посматрање мобилних телефона, већ је улазио у садржину истих и претресао различите апликације, СМС и друге комуникације које се налазе у телефонском уређају.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истакнути у жалби браниоца окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски, адвоката Тихомира Димковића били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину 3К.25/19 од 19.03.2020. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 став 3 другостепене пресуде Кж1 564/20 од 06.10.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Страхиње Димушевски као незаконите доказе наводи и записник о претресању стана и других просторија окривљених од 02.12.2017. године, потврду о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ Зрењанин од 02.12.2017. године и налаз и мишљење НКТ Центра Нови Сад број 234-3394/17 од 04.01.2018. године. По ставу браниоца наведени записник о претресању стана и других просторија окривљених је незаконит доказ из разлога јер је доказна радња претресање стана спроведена противно одредби члана 156. став 7. ЗКП, обзиром да два присутна пунолетна грађанина нису упозорена да пазе на ток претресања, нити су исти пратили ток претресања свих просторија у којима су пронађени и привремено одузети предмети, те су по браниоцу из тих разлога незаконити и други докази који су произашли из незаконито предузете доказне радње претресање стана и других просторија.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Димушевски су неосновани из разлога јер је записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ Зрењанин ОКП 4Кппр.202/17 од 02.12.2017. године резултат законито спроведене доказне радње претресање стана и других просторија окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски, извршене од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ПУ Зрењанин, а по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину 4Кппр.202/17 од 30.11.2017. године за претресање стана и других просторија окривљених, донете на образложени захтев јавног тужиоца. Из списка предмета и то наведеног записника о претресању стана произилази да је приликом вршења доказне радње претресања стана поступљено у свему у складу са одредбом члана 156. став 7. ЗКП, као и у складу са осталим одредбама ЗКП које се односе на ову доказну радњу, односно да су наведеном претресању присуствовала два пунолетна грађанина као сведоци претреса, а који су пре почетка претресања поучени о њиховој улози приликом вршења претресања, дакле и да пазе на ток претресања, а након читања наведеног записника су изјавили да је

садржај истог истинит и потписали су га без икаквих прмедби, као и окривљени Страхиња Димушевски и Синиша Димушевски.

Имајући у виду напред наведено, то се као неосновани оцењују и наводи захтева браниоца окривљеног Страхиње Димушевски којима се указује да су незаконити докази потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ Зрењанин од 02.12.2017. године и налаз и мишљење НКТ Центра Нови Сад број 234-3394/17 од 04.01.2018. године, јер су по ставу браниоца произашли из незаконито предузете доказне радње претресање стана и других просторија.

У осталом делу поднетих захтева за заштиту законитости, браниоци окривљених Страхиње Димушевски и Синише Димушевски указују на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП, истицањем да је суд пристрасно оценио изведене доказе, да није са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљенима, нити је окривљенима и испитаним сведоцима предочио садржину спорних фотографисаних смс порука како би се исти могли изјаснити о њиховој садржини, те браниоци окривљених указују и на повреду одредаба члана 15. ЗКП, а што нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених, односно њихових бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном АА, према повратници која се налази у списима предмета, пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 564/20 од 06.10.2020. године уредно достављена дана 22.10.2020. године, а да је његов бранилац - адвокат Нинослав Комлушки поднео суду захтев за заштиту законитости преко поште препорученом пошиљком дана 25.11.2020. године, а што произилази из службеног печата Врховног касационог суда, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Нинослава Комлушки одбацио као неблагоприятен, јер је исти поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Димушевски - адвоката Славка Жива и браниоца окривљеног Синише Димушевски - адвоката Тихомира Димковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведене захтеве бранилаца окривљених одбио као неосноване, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Нинослава Комлушки на основу члана 487. став 1. тачка 1) и члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблаговремен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић